

35 ÉVES A CIMBALOM VILÁGSZÖVETSÉG

A magyarországi székhelyű Cimbalom Világszövetség (Cimbalom World Association, CWA) 2026. november 3-án ünnepeli fennállásának 35. évfordulóját. Ezzel az írással szeretném bemutatni a Cimbalom Világszövetség 35 éves tevékenységét. Mivel sok minden történt az elmúlt 35 év alatt, csak a legfontosabb eseményeket említeném meg, ami szintén terjedelmes.

A Cimbalom Világszövetség 1991-ben alakult Magyarországon abban a korszakban, amikor már túl voltunk a rendszerváltáson, de igazán még nem alakult ki az új rendszer. A non-profit szektor működése is kezdetleges volt, ugyanis Magyarországon az 1980-as évek végén indult el a non-profit szektor rekonstrukciója. Hiánypótló szerepük főleg a szakmai identitás és a szakmai célok elérése körében nyilvánult meg leginkább. A közösségi szerveződések az állampolgárok számára megfelelő keretet biztosítottak az önszerveződésre, érdekképviselésekre, igényeik, szükségleteik megjelenítésére. Ebben az időszakban szerveződött a Cimbalom Világszövetség, mely átlépve a határokat, nemzetközi összefogással próbálta megoldani a cimbalom kultúrájának terén azokat a hiányosságokat, problémákat, melyeket egyik nemzet sem tudott önállóan megvalósítani. Az információk hiánya, a téves ismeretek korrigálása, a nemzetközi elszigeteltség problémája, a perifériából való kitörés megvalósítása, az egységes oktatás és a nemzetközi irodalom kialakítása, a cimbalom hangszertípusainak fejlesztése mind olyan feladat volt, melyeket csak magánkezdeményezéssel és öntevékeny munkával lehetett megoldani. A Cimbalom Világszövetség a 35 éves tevékenysége alatt megpróbálta ezeket a hiányokat, feladatokat megoldani, ami sokszor nem kevés kitartást és önfeláldozást igényelt azoktól, akik ebben vezető szerepet vállaltak. A négy világrész országainak állampolgáraiból alakult tagságot is sokszor nehéz volt összetartani és ösztönözni a Világszövetségben való önkéntes munkára. Ezek a feladatok legnagyobb részt rám hárultak, mivel az alapítás óta a mai napig az elnöki tisztséget töltöm be. Sokszor úgy éreztem, a feladatok meghaladják erőmet. Szeretném majd átadni ezt a feladatot olyannak, aki szintén szívén viseli a cimbalom sorsát és elhívott a cimbalom kultúra terén való áldozatos munkára. Eddig nem találtam meg azt a személyt, akinek át tudnám adni ezt a posztot.

A Cimbalom Világszövetség hosszú szervezésen ment keresztül, míg megalakult. Nemzetközi Fesztiválok alkalmával találkoztam a cimbalom típusaival. Először nagyon meglepődtem, hogy a világ legtávolabbi országaiban is vannak olyan hangszerek, melyek hasonlítanak az enyémhez és nem csak formában, de még a játékmódjukban is sok hasonlóságot mutatnak. Biztos voltam abban, hogy ezek a trapézformájú, húrcsoportokkal felszerelt, verővel, vagy pengetve megszólaltatott hangszerek azonos hangszer családba tartoznak. Hazámban erről mit sem hallottam, hiszen nálunk a köztudatban az volt, hogy csak Magyarországon létezik cimbalom. A felfedezés, hogy nem csak nálunk van ilyen hangszer, felkeltette az érdeklődésemet a hangszer története iránt. Elkezdtem gyűjteni az információkat, ami sokszor nehézkes volt a nyelvi problémák miatt, mivel a távoli népek zenészei nem beszéltek idegen nyelven. Az évek során azért sikerült elegendő

ismeretet gyűjteni ahhoz, ami alapján megfogalmazódott bennem az a vágy, hogy a felhalmozott tudást valamilyen módon közzé kellene tenni. Mivel nálunk alig volt ismeret a hangszer története és sokszor tévesek és hiányosak voltak az információk, elhatároztam, hogy a fesztiválokon összegyűjtött ismereteket hasznosítva kongresszust szervezek Magyarországon. 1987-ben kezdtem el a nemzetközi kongresszus szervezését, melynek megvalósítására csak 1991. október végén kerülhetett sor. Az elhúzódásnak egyrészt politikai okai voltak, másrészt a hírek lassú terjedése miatt, hiszen akkor még sok helyen nem csak internet, de még telefon sem volt. Például Belorussziába csak levelet tudtam küldeni, aminek egy hónap volt a címzetthez jutás ideje, ha egyáltalán eljutott a címzetthez. Az ázsiaiakkal csak a nagykövetségeken keresztül lehetett kommunikálni. Az is kérdésessé vált, hogy ki fogja szponzorálni a kongresszus szervezését. A szocializmus idején az megvalósíthatatlan volt, hogy magánszemély kezdeményezzen egy nemzetközi eseményt. Ráadásul annak elfogadtatása, hogy nem csak nálunk van cimbalom, még nagyobb felháborodást keltett, hiszen ez cáfolta az addig hivatalosan elfogadott ismereteket. Mindenhol értetlenségbe ütköztem, mert el nem tudták képzelni, hogy a cimbalom az éttermeken és Magyarországon kívül is megtalálható. Még zenész kollégáim is kételkedtek állításaimban. Az 1989-es rendszerváltást követően már szabadabb volt a helyzet. Alapítványt lehetett létrehozni a kongresszus szervezésének lebonyolítására. Allaga Géza Alapítvány névvel hoztam létre családom és barátaim ösztönzésére egy alapítványt abból a célból, hogy pénzt tudjak gyűjteni a kongresszus megvalósításához. Ez sem volt könnyű, hiszen nem értették, miért akarok szervezni nemzetközi kongresszust, mikor, csak nálunk van cimbalom. 1991-re összejött annyi pénz, hogy a családi pénzünkből kiegészítve meg lehessen szervezni a kongresszust. Már a szervezés közben felmerült az a kérdés, hogyan lehet folytatni a nemzetközi információk továbbvitelét? Így jutottam arra a felismerésre, hogy csak nemzetközi szervezet működtetésével lehet az ismeretek áramlását biztosítani. A kongresszusra már úgy készültem, hogy igény esetén alapítani lehessen egy szövetséget. A kongresszus 1991 október 30-tól november 4-ig tartott Pécsen. A kongresszus résztvevőinek toborzására felhívást és jelentkezési lapokat küldtem Nagykövetségekre, Magyarország külföldi képviselőit kértem az információ továbbítására, felvettem a kapcsolatokat azokkal a személyekkel, akikkel utazásaim során találkoztam, tájékoztatást küldtem kulturális intézményekhez, iskolákhoz. A program véglegesítése után pedig hírt adtam a médiákban a szervezendő kongresszusról. Sajtótájékoztatót szerveztem és a kongresszus fővédnökéül neves magyar zeneszerzőt, Szokolay Sándort kértem fel, aki elvállalta ezt a feladatot. A sajtótájékoztató beszédében kifejtette milyen fontos esemény ez nem csak a magyar zenetudomány, de a nemzetközi zenetudomány számára is.



Szokolay Sándor a sajtótájékoztatón.

Mivel a kongresszus szellemi megalkotója én voltam, nekem kellett vállalnom a házigazda szerepét és a lebonyolítás vezetését is. A lebonyolításban családom és barátaim önzetlenül vettek részt, mivel látva a már négy éves hiábavaló próbálkozást a hivatalos szervekkel, bíztattak a magánszervezéssel való megoldásra. A kongresszusnak közel 60 résztvevője volt tíz országból: Belgiumból, Németországból, Tajvanból, az akkor még összetartozó Csehszlovákiából, Svájcban, Iránból, Kínából, az Egyesült Államokból, Hollandiából és természetesen Magyarországról. Az országok képviselői előadásokat tartottak az országuk cimbalom történetéről, irodalmáról, oktatásáról, és bemutatták országuk klasszikus és népzenei műveit. Tulajdonképpen ekkor állt össze az a kép a hangszer történetéről, amit csak sejteni véltünk, hogy a santur, hackbrett, hammered dulcimer, yangqin, és még sorolhatnám a különféle elnevezéssel ellátott, különböző fejlődésen átesett cimbalomok egy családból származnak, közös az eredetük. A hangszerkiállításon, ahol együtt láthattuk a cimbalom család különféle típusait, végig kísérhettük a hangszer fejlődésének állomásait a kezdeti állapotoktól a legmodernebb változatáig, melyek a mai napig használatosak világszerte. Minden program nyitott volt a közönség számára és jöttek is szép számmal, még más országokból is eljöttek az eseményre, állandóan teltház volt a koncertterem. A zárókoncertünkről a Televízió és a Hungaroton lemezkiadó is felvételt készített.

Az előadások és a beszélgetés alkalmával kiderült, hogy a résztvevő országokban ugyanazok a problémák vannak a cimbalom terén:

- nem ismerik a hangszer nemzetközi történetét, irodalmát,
- nincs a hangszernek olyan tekintélye, mint más hangszereknek, leginkább csak a szórakoztató helyeken kapnak lehetőséget az előadók bemutatkozására,
- nincs megoldva, vagy nehézségekkel küzd az oktatás,
- nem lehet kottákhoz, hangzó anyagokhoz jutni,
- nincs a hangszernek nemzetközi színtere, és még sorolhatnám.

Az is kiderült, hogy a cimbalmosok más országok cimbalom kultúrájával nem találkoztak. Egyre többen tették fel a kérdést, hogy hogyan lehetne egymás cimbalom kultúráját megismerni, a hangszert népszerűsíteni nem csak az országokon belül, de nemzetközileg is? Egyértelművé vált, hogy ezt a munkát folytatni kell. Amikor a „hogyan tovább” kérdés merült fel, előhoztam az ötletemet, miszerint ezt csak egy nemzetközi összefogással tudjuk megvalósítani. Arról tudomásom volt, hogy ebben az időszakban a fejlett, gazdag országokban a civil szervezetek már jelentős múlttal rendelkeztek, és eredményesen működtek a magánkezdemenyezésekkel létrejött különböző társaságok, melyek támogatták a kultúrát és programokat szerveztek. Ilyen szervezésben volt módom nekem is fellépni több alkalommal nyugat-európai államokban, ahol megismerhettem a civil szerveződések népszerűségével, hatékonyságával. Ezek mutattak példát arra, hogy mi is létrehozhatunk akár egy nemzetközi együttműködést. Tervemet előadva még nem is sejtettem, hogy egy újabb bonyolult feladat előtt állok. Minden esetre a résztvevők jó ötletnek találták ezt a megoldást, így elhatároztuk, hogy nemzetközi szövetséget alapítunk a kongresszus utolsó napján.

Az alakuló ülés lebonyolítása nem volt egyszerű feladat. Többféle problémát kellett megoldani. Az alapvető gond a nyelvi nehézség volt. Ugyan angol nyelven történt a kommunikáció, de voltak, akiknek tolmácsra volt szükségük, mert nem beszélték az angol nyelvet. Így egy-egy kérdés felvetése, eldöntése tíz ország lévén tíz nyelven zajlott, mely hosszadalmassá tette az eseményt. A többi probléma már magához az alakulási folyamathoz tartozott. Ebben az első nehézséget a névválasztás adta. Elsőként az alapítók a szervezés elnevezéséről döntöttek. Az egyesület, a társaság és a szövetség, mint szervezeti elnevezések közül a szövetségre esett a választás. Mivel Európa, Ázsia és Amerika országaiból voltak az alapító tagok, a „Világszövetség” (World Association) és a Nemzetközi Szövetség (International Association) kifejezés közül kellett választani. A szavazók az első kifejezés mellett döntöttek. Viszont mi legyen a cimbalom szó nemzetközi elnevezése? Ez volt a legnehezebb kérdés, mivel minden országban a cimbalomnak más az elnevezése és nem volt egy nemzetközi név, mint más hangszerek esetében. Akkor még nem szembesültünk azzal a ténnyel, hogy a cimbalom olasz neve a salterio, és valójában ezt a nevet kellene használni, mert az olasz nyelv a zene nyelve. A cimbalomnak körülbelül 150 neve ismeretes, ebből kellett egyet választani, ami nemzetközileg elfogadott lesz. Az egyik javaslat volt, hogy azt a nevet viselje, ahonnan származik (santur). Ez azért nem felelt meg, mert nemzetközileg még abban az időben nem volt ez a név a köztudatban ismert, főleg Európában nem. Ugyan ez az érv szólt az olasz elnevezés ellen (salterio), bár most utólag nézve, ez lett volna a legmegfelelőbb, mert amint említettem, a nemzetközi zenei nyelv az olasz. Mivel nemzetközi kommunikációs nyelvként az angolt választottuk, felmerült a hammered dulcimer elnevezés. A hangszer nemzetközi értelmezésében viszont félreértésekre adott volna okot. Ez az elnevezés sem volt közzismert, és az Amerikai Egyesült Államokban ezt a hangszert a dulcimerek családjában tartják számon, melyek között pengetős változatok is vannak, amik inkább a lant fajtákra emlékeztetnek. Több órás vita után döntöttünk úgy, hogy a szövetség nemzetközi nevében a cimbalom elnevezés szerepeljen, mivel az alapítási helye Magyarország, de más nyelvre való fordításnál, azt a nevet lehet használni, ami a hangszer neve az adott

országban. A Cimbalom Világszövetség nemzetközi neve ennek alapján Cimbalom World Association, röviden CWA lett.



Alakuló ülés

Az embléma kérdésében több ötlet is felmerült. Végül a legkézenfekvőbb volt a kongresszus emblémájának alapja. Ezt a változatot szavazta meg az alapító tagság.



CWA eredeti logo

A tisztségviselők megválasztása titkos volt és a törvényi előírásoknak megfelelően zajlott. A vezetőség számát 7 főben határoztuk meg: elnök, elnökhelyettes, titkár és tagok. A tisztségviselők betöltésére javaslatokat tettek az alapítók. Ezt követte a titkos szavazás. Az eredmény alapján az elnöki posztra egyöntetűen engem javasoltak. A helyettesi posztra két személy kapott egyforma szavazatot. Az alapítók úgy döntöttek, hogy legyen két alelnök. Az egyik Xiang Zuhua (Kína) a Pekingi Kínai Zeneakadémia professzora, másik Hossein Malek (Irán) a Teheráni Akadémia alapítója, többszörös Unesco díjas művész. Ehhez még három vezetőségi tagot és egy titkárt szavaztunk meg. A vezetőségi tagok: Ludvik Kunz (Csehszlovákia) zenetörténész professzor, Karl-Heinz Schickhaus (Németország) hackbrettművész, a Müncheni Strauss Konzervatórium tanára és Michael Mantz (Hollandia) ügyvéd, amatőr cimbalomjátékos lettek. A titkár megválasztásánál is egyhangú döntés született férjem, Horváth István személyében, aki a kongresszus szervezésében és kivitelezésében nagy szerepet játszott és a szervezés sikere miatt nagy népszerűsége tett szert a résztvevők körében. A Szövetség székhelyének megválasztását is szavazásra kellett bocsátani, mert többféle ötlet merült fel. Többek között, hogy keressünk helyet olyan nyugat-európai szervezetnél, amelyik helységet biztosít számunkra. Ez költségekben és a személyzet utaztatásában jelentős nehézséget okozott volna. Végül amellet döntöttek az alapítók, hogy a székhely és a hivatalos bejegyzés a mindenkori elnök lakhelyétől és országától

függjön, a nemzetközi jogszabályokat is figyelembe véve. A székhely bérléséről az a döntés született, hogy a mindenkori elnök lakása legyen a székhely, ezzel a Szövetség mentesül a bérlés díjától. Így lett a szövetség székhelye Budapest és a magyar jogszabályok alapján kellett bejegyeztetni a szervezetet. Minden egyéb kérdést megtárgyalva döntöttünk a tagdíjról és hoztuk létre az alapító okiratot. A Szövetség fő célkitűzése a cimbalomkultúra népszerűsítése világszerte. Az információcsere által kialakuljon a nemzetközi irodalma, története, az egységes oktatása, lehetőséget adjon az előadási színvonal és a hangszer minőségének fejlődéséhez. Ennek érdekében az alapító tagok elhatározták, hogy két évente kongresszust szerveznek, mindig más országban, ahol ismeretterjesztés céljából előadásokkal és koncertekkel mutatják be a hangszer családot a vendéglátó országnak, a tagság ülésén pedig megbeszélik az elmúlt két év eredményeit, új célkitűzéseket javasolnak a következő két esztendőre, döntenek a szövetség ügyeiben (tisztségválasztás, felvételi kérelmek, következő kongresszus helyszínének és idejének megszavazása, stb.). Az elnökség beszámol működéséről. Az alakuló ülés idején három világrészből voltak tagok (jelenleg négy világrészből), nem lehetett az évenkénti taggyűlést megszavazni a nagy távolság okozta igen drága költségek és az előadóművészek munkabeosztása miatt. A kongresszusok közötti időszakban a Szövetség zenei centrumként működve, a Szövetség célját figyelembe véve, elősegíti az információk áramlását, lehetőség szerint programokat szervez, kiadványokkal segíti a hangszer népszerűsítését, segítséget nyújt hangszer, verő vásárlási és tanulási ügyekben, tájékoztatja a tagságot a programokról. A kérdések döntésében az alapvető cél az irányadó és a többségi szavazat érvényesül. Olyan problémáknál, melyben nem lehet egyértelműen dönteni, kompromisszumra törekszünk, és alternatív megoldásokat indítványozunk. Az alapító tagok szóban abban is megállapodtak, hogy civil nonprofit szervezet révén a tisztségviselők ellenszolgáltatás nélkül végzik munkájukat, a szövetségre fordított költségeiket viszont a tagdíjakból kell megtéríteni. Az alakuló ülésen a kommunikáció kérdésében is határozatot hoztunk. Praktikusság szempontjából indítványoztuk, hogy az elnökség szükség szerinti üléseit kommunikációs eszközök segítségével is megoldhatja (telefon, fax, levél, manapság e-mail, weboldal, közösségi média felületek). Az alakuló ülésen a vezetőség hat ország képviselőjéből állt össze: Magyarország, Kína, Irán, Csehország, Németország és Hollandia. Szükséges volt az a határozat, hogy a döntések kommunikációs eszközök használatával is létrejöhessenek. Telefonos és az internetes hálózat segítségével bármilyen megbeszélés megoldható. Amikor pedig írásos dokumentáció kell, postai úton, sürgős esetben faxon keresztül (most már e-mailben) megoldható. A kommunikációs eszközök használatával a tagságot is be lehet vonni a döntésekbe, mely még demokratikusabbá teszi a szövetség működését. Az alapító okirat elfogadásának megszavazásával zárult az alakuló ülés.

A



CWA alapítóinak egy része (1991. november 4.)



A CWA első vezetősége. Balról jobbra:

Ludvik Kunz – Csehszlovákia, Karl-Heinz Schickhaus – Németország, Xiang Zuhua – Kína,
Herencsár Viktória – Magyarország, Hossein Malek – Irán, Michael Mantz – Hollandia,
Horváth István – Magyarország.

Már az alapításkor kiderült, hogy a cimbalom értékei, kultúrájának megőrzése, jövője nemcsak az előadóművészek szívügye, hanem a hangszerkészítő mestereké, az amatőr játékosoké, zene- és

hangszertörténészeké, zenetudósoké, zenetanároké, zeneműkiadóké, verőkészítőké és zeneszerető műkedvelőké is. Az alapítók foglalkozásszerinti összetétele is ilyen heterogén képet mutatott. Mivel az első kongresszuson nyilvánvalóvá vált, melyek azok a hangszertípusok, amik a cimbalom családhoz tartoznak, valamennyi típus érdekeltjeire kiterjesztettük a belépési lehetőséget. Úgy döntöttünk, hogy a szövetség tagja lehet bármely magán-, vagy jogi személy bármely országból, aki pártolja a cimbalomcsalád ügyét.

A Cimbalom Világszövetség taglétszáma a következőképpen alakult 1991 óta. Huszonnyolc tag alapította a szervezetet. 1992-ben negyvennégy csatlakozótaggal bővült a létszám. 1993-ban tizenhat fővel szaporodtunk. 1994-ben húszan csatlakoztak a CWA-hoz. 1995-ben harminchét fővel emelkedett a létszám. 1996-ben csak három fővel lettünk többen. 1997-ben tizenkettő taggal bővültünk. 1998-ban tizenöt fővel növekedett a létszám. 1999-ben kilenc, 2000-ben nyolc, 2001-ben hét, 2002-ben négy, 2003-ban tizennyolc csatlakozó taggal szaporodtunk. Ezután egyre többen csatlakoztak a szövetséghez és nem csak egyéni tagok, hanem csoportok, szövetségek is. Egyes országokban ugyanis a CWA tagjai nemzeti szövetségeket hoztak létre szervezetünk példájából kiindulva, és a továbbiakban, mint szervezet csatlakoztak a Világszövetséghez. Jelenleg 4 világrész 33 országából vannak egyéni és csoportos tagjaink. Az országok összetétele:

Európa: Ausztria, Belgium, Belorusszia, Csehország, Anglia (UK), Franciaország, Görögország, Hollandia, Írország, Magyarország, Moldávia, Németország, Spanyolország, Szlovákia, Svájc, Ukrajna,

Amerika: Chile, Kanada, Mexikó, USA

Ausztrália

Ázsia: Dél-Korea, Hongkong, Irán, Izrael, Japán, Kína, Malajzia, Szingapúr, Tajvan, Thaiföld, Törökország, Vietnám.

Számuk több mint ezer fő. Az összeszámlálás nem egyszerű, mert a csoportok tagjainak létszáma is állandóan változik és az egyéni tagság száma is, melynek okai:

- a megváltozott körülményeik mellett már nem tudták vállalni a tagságot.
- a tagdíjat elfelejtették, vagy nem tudták befizetni.
- haláleset miatt.
- a címváltozás bejelentésének hiánya miatt megszűnt a kapcsolat.

Az elmúlt 35 év alatt a következő tagjainktól kellett végső búcsút venni:

Hossein Malek (IR), Ludvik Kunz (CZ), Frey Gábor (H), Tarjáni Tóth Ida (H), Petrovits Tamás (H), Czabafy Ágoston (H), Inga Altenweger (D), Karl-Heinz Schickhaus (D), Jim Cousa (UK), Katerina Zatniková (CZ), Baján József (Neuma Kiadó, H), Johann Fuchs (CH), Taras Baran (UA), Herta Ugorová (SK), Xiang Zuhua (CN), Gillian Alcock (AU), Thomas Reingruber (A), Vladimír Holíš (CZ), Jancsó István (H) és a számuk tovább nő sajnos.

Az évek során többször változott a vezetőség a már említett elhalálozás, vagy egészségügyi okok miatt. A volt vezetőségi és még élő tagok számára létrehoztuk a tiszteletbeli vezetőségi tag kategóriát. A jelenlegi vezetőségi tagság a következő:

elnök: Herencsár Viktória (H) – cimbalomművész, tanár

elnökhelyettesek: Li Ling Ling (CN) - yangqinművész, tanár

Johannes Fuchs (CH) – Hangszerkészítő, népi hackbrett játékos

elnökségi tagok: Sally Whytehead (UK) – amatőr hammered dulcimer játékos, mérnök

Ruzena Decka (CZ) – cimbalomművész, tanár

Qu Jian Qing (SG) – yangqin művész, tanár

Karen Ashbrook (USA) – zenész

Mehdi Siadat (Iran) – santur artist

Eunhwa Yun (Korea) – yanggeum artist

Zhao Yan Fang (China, Xiamen) – yangqin artist

Chen Si Yu (China, Taiwan) – yangqin artist

titkár: Horváth István (H) – mérnök, pártoló tag

Tiszteletbeli vezetőségi tagok:

Michael Mantz (NL) – amatőr cimbalom játékos, ügyvéd

Beata Ceckova (SK) - cimbalom tanár

Jevgenyij Gladkov (BY) cimbalomművész, tanár

Reinhard Tafferner (D) – kotta és lemezkiadó

Mitzie Collins (USA) – hammered dulcimer művész, tanár

Mint ahogy azt az alapító okirat meghatározta, a CWA két évente szervez kongresszust mindig más országban, mely a tagsági ülés lebonyolítását is magában foglalja. A kongresszusok helyszíneit a jelentkezések alapján a tagság választja meg.

Az első kongresszus (1991. október 30.-november 4. Pécs, Hotel Palatínus), melyen a CWA alakult, irányelvet adott a többi kongresszus programjának megszervezéséhez.

Az első kongresszus témájának lényege a cimbalom történetének megismerése, a magyar cimbalomoktatás bemutatása és a Cimbalom Világszövetség megalakulása volt. Minden előadás nyitott volt a közönség számára.



Közös játék a kongresszus végén

A második kongresszus Brnoban, Csehországban volt 1993. október 24-től 31-ig. Eredetileg Csehszlovákia lett volna a színhely, de közben az ország szétválása miatt Csehország lett a kongresszus helyszíne. A házigazda PhDr.Prof. Ludvik Kunz zene-, és hangszer-történész professzor volt. A kongresszusi programok hasonlóképpen voltak felépítve, mint az első alkalommal. A különbség viszont az volt, hogy Brno mellett Stražnice és Uherske Hradiste városok is helyt adtak a programoknak. Tehát több városban volt lehetőség az ismeretterjesztésre. Ezen a kongresszuson már több országból voltak résztvevők, hiszen az első kongresszus után számos felvételi kérelem érkezett. A passzív résztvevők és az érdeklődők száma is jóval nagyobb volt az első kongresszushoz képest. A programok fő vonalát a hangszer története, a régi irodalma, a két év alatt született új művek és a cseh cimbalomoktatás bemutatása jelentette.



Szereplők Ludvik Kunz-cal

A harmadik kongresszus helyszíne Pozsony, Szlovákia lett. Erre a döntésre azért került sor, mert a közben kettévált Csehszlovákia szlovákiai tagsága nem vehetett részt a Csehországban megrendezett kongresszus szervezésében. Kérésükre a tagság úgy szavazott, hogy ők is lehetőséget kapjanak ennek a nagyméretű eseménynek a szervezésére. Hamarosan kiderült, hogy a szlovák szervezők szervezeti működés nélkül sem a szakmai célokat, sem a kongresszus megvalósításhoz szükséges anyagi bázist nem tudták elérni és megteremteni. A közép-európai országokban ez volt az az időszak, amikor a nonprofit szervezetek érdekmegjelenítő szerepe tömegeket inspirált létrehozásukhoz. Míg Magyarországon a 90-es évek elejétől a közepéig volt nagy divat alapítványok és különböző társaságok létrehozása, addig Szlovákiában ez a szakasz egy-két évvel eltolódott. A CWA szlovák tagsága felismerve a közösségben rejlő hatalmi erőt, szövetséget alapítottak a kongresszus megszervezése és anyagi bázisának megteremtésének érdekében. Ezután, mint Szlovák Cimbalom Szövetség tartoztak a Világszövetséghez Beata Cecková cimbalom tanárnő vezetésével. Az ő irányításával szervezett kongresszusra 1995. október 18. és 22. között került sor Pozsonyban. A kongresszus fő témája a hangszer oktatása, a kamarazenei szerepe, a különböző cimbalomtípusok technikai felépítése volt. Itt sem maradhatott el az új művek bemutatása. A programok összeállítása az előző kongresszusok mintájára épült.



Kirándulás Pozsonyban a kongresszus után

A negyedik kongresszus Mogilevben, Belorussziában 1997. október 1-től 5-ig tartott. Tizennégy országból voltak aktív résztvevők. (Itt kell megjegyeznem, hogy bár már huszonegy országból voltak tagjaink, nem minden országból tudtak részt venni a kongresszuson vízum problémák miatt.) Ezt a kongresszust állami támogatással és szervezéssel hozták létre, mely nagy szervező apparátust mozgatott. Különbséget lehetett érezni az addigi szűkös anyagiakból, kis szervezőgárda által szervezett kongresszusok és az államilag finanszírozott nagy apparátus által organizált kongresszus között. Míg az előzőek családi, meleg hangulatban zajlottak bevonva a résztvevőket a szervezés egyes mozzanataiba, addig az utóbbi protokolláris, előre megtervezett precíz programokból álló, megszabott rendszer szerint zajlott. Így a kongresszus házigazdája Jevgenyij Gladkov, cimbalmóművész, a Minszki Akadémia professzora szerepét a szervezésben

meghatározta az állami szervező apparátus. A kongresszus szervezésének előzményei is komplikáltabbak voltak, mint az előző kongresszusoknál, mert hivatalosan kellett tárgyalnunk ez ügyben Belorusszia Kulturális Minisztériuma dolgozóival és Mogilev város vezetőivel. A tárgyalások személyesen zajlottak Belorussziában, melyen Szövetségünk nevében én, mint elnök, Horváth István titkár és Jevgenyij Gladkov, az általunk megbízott házigazda vettünk részt. Többszöri tárgyalás után sikerült egyezsége jutnunk és elindítanunk a kongresszus szervezését. A kongresszus fő témája a cimbalom zenekari lehetőségei, az együtt zenélés, a különböző iskolák bemutatkozása volt.



CWA taggyűlés

Az ötödik kongresszus 1999-ben október 13-a és 17-e között került megrendezésre Kisinyovban, Moldáviában. A kongresszus házigazdájának, Valeriu Lutsa cimbalomtanárnak nehéz helyzete volt, mert eredetileg Pekingben lett volna a kongresszus, de a házigazda szerepére kijelölt Xiang Zuhua professzor megbetegedett és egy évvel a kongresszus ideje előtt lemondta a szervezést. Így az ugyancsak a kongresszus szervezésére pályázó Valeriu Lutsat választottuk az ötödik kongresszus szervezésére. Viszont neki nem egészen egy év állt rendelkezésére eseményünk megszervezésére. Kollegái és tanítványai segítségével sikerült a szervezés. Tizennégy országból jöttek aktívan részt venni a konferenciára. A kongresszus fő témája volt a cimbalom a népzeneben és népi zenekarokban, valamint a népdalfeldolgozásokban, és a klasszikus zenében. A programok felépítése itt is az előző kongresszusokét követte.



A Fuchs család hangulatos bemutatója.

A **hatodik kongresszusunk** helyszíne is cserélődött. Eredetileg Anglia lett volna, de a szervező, Sally Whytehead magánjellegű problémái miatt kénytelen volt lemondani, így Ukrajna vállalta a kongresszus megszervezését 2001. október 19-e és 24-e között. A házigazda Taras Baran cimbalomművész volt. Tizenöt országból érkeztek résztvevők. A kongresszus fő témája a cimbalom a szimfonikus zenekarral, a hangszer fejlődése volt.



Welcome drink - balról jobbra Taras Baran, Horváth István, Marcel Comendant,
Martin Budinsky, Herencsár Viktória, Menashe Sasson

A hetedik kongresszus 2003. Október 8-tól 13-ig Appenzellben, Svájcban zajlott. Húsz országból érkeztek aktív résztvevők. A kongresszus fő témája az új hangszerek bemutatása és a hangszer technikai adottságainak kihasználási lehetősége volt. A kongresszus házigazdája Johannes Fuchs hackbrett játékos és hangszerkészítő mester a családja asszisztálásával szervezte meg a konferenciát és nagy hangsúlyt fektetett a program reklámozására, aminek eredménye volt a nagyarányú érdeklődés. Eltérően az addigi kongresszusoktól itt érezhettük legjobban a civil kezdeményezés pozitív hatását. Annak ellenére, hogy Appenzell kis lélekszámú falu, mindenkit meglepett a kongresszus iránti óriási érdeklődés. Ehhez tudni kell, hogy ez a városka az Alpok csúcsai között megőrizte népi hagyományait nem csak a zenében, de egyéb kultúrájában is. A népművészeti tradíciói közül a svájci cimbalom, a hackbrett a legnépszerűbb. A hackbrett készítéséről híres Fuchs család olyan erőket tudott megmozgatni, hogy az általuk organizált kongresszus hírére Svájc távolabbi városaiból (Bern, Zürich, Genf) is érkeztek érdeklődők. A helyi média és a város vezetése lelkesedéssel fogadta a kuriózumnak számító rendezvényt.



Mina és Johann Fuchs



Johannes Fuchs családjával

A nyolcadik kongresszus Kínában, Pekingben volt 2005 október 14-től 19-ig, melynek 452 résztvevője volt 4 világrész 21 országából. Mivel nyitottak voltak a programok, ehhez hozzá jött még a közönség, ami az öt napon keresztül 1000-1500 között mozgott. Ez a nagy létszám még a szervezőket is meglepte, pedig ők aztán hozzá vannak szokva a tömegekhez. A kongresszus egyébként a Kínai Kulturális Minisztérium szervezésében jött létre és az általuk összeállított szervező bizottság végezte az előkészületeket és a lebonyolítást a Cimbalom Világszövetség irányításával. A kongresszus ideje alatt kb. 160 taggal bővült a CWA taglétszáma. A Szövetség ülésén döntés született a belépések szabályozásáról, a jövőbeli programokról, feladatokról, és megszavaztuk a következő kongresszus helyszínét. A kongresszus fő témája a különböző cimbalomfajták és a hangszer készítése volt. Kínai hangszerkészítők mutatták be szebbnél szebb yangqineiket (yangqin a cimbalom kínai neve) és ellátogattunk egy hangszergyárba is, ahol manufaktúrában készítik a különböző kínai népi hangszereket, többek között a yangqint, amiből évente 6000 készül. Kínában rajtuk kívül még 16 gyárban készítenek cimbalmokat. Számomra külön nagy dicsőséget jelentett, hogy a pekingi székhelyű Kínai Zeneakadémia (China Conservatory of Music) vendég professzorának nevezett ki. A kinevezést egy nagyon

szép diploma hitelesíti, melyet a kongresszus után a Magyar Nagykövetségen adott át az Akadémia rektora és a Kínai Yangqin Szövetség elnöke. Az átadást követő napon, mint új professzor, meghívtak az Akadémiára előadást tartani a magyar cimbalomról az ottani cimbalmos növendékeknek. A többi résztvevőnek is sok meglepetést nyújtott ez a kongresszus.

A



Kongresszusi résztvevők

Kilencedik kongresszusunkat Oberammergauban, Németországban tartottuk 2007. október 3-tól 7-ig. A kongresszus szervezését Anja Kroecker vállalta fel. A 17 országból érkező több mint 120 résztvevő mellett sok érdeklődő látogatta meg az Ammergau House-ban programjainkat. A kongresszus fókuszába a történelmi hangszerek, a cimbalom régi kamarazene irodalma és a népzene kerültek. Nagy örömünkre a fiatalság is képviseltette magát szép számmal az eseményen és több fiatalokból álló cimbalom együttes is bemutatta műsorát, frissességet, új dimenziót hozva a cimbalom zenevilágába.



Együtt a színpadon

A tizedik kongresszus 2009. május 27. és 31. között Mexikóban, Querétaróban zajlott, először az amerikai földrészen. Amikor 2008 februárjában eldőlt a jubileumi kongresszusunk helyszíne és időpontja, még nem tudtuk, hogy nem csak utazási és vízumproblémákkal kell megküzdenie a négy világrészből jönni szándékozó tagjainknak, hanem az új influenzajárvánnyal, a H1N1-el is. A kongresszus helyszínének és időpontjának kihirdetésekor mindenki örömmel elfogadta és megszavazta az indítványt, hiszen egy olyan helyszínt találtunk találkozásunkhoz, ahol az ottani cimbalom, a salterio kultúrája csak részben és hiányosan ismert, és a mexikói közönség sem kapott eddig még átfogó ismertetést a cimbalom nemzetközi kultúrájáról. Nem csoda, hogy mind a Mexikóiak, mind pedig tagjaink óriási érdeklődéssel jelentkeztek a kongresszuson való részvétellel. 2008. december végéig betelt valamennyi előre betervezett szálláslehetőség, és újakat kellett keresnünk. Tagságon kívüliek is szép számmal jelentkeztek az unikumnak számító eseményre. Áprilisban a H1N1 járvány bejelentése majdnem tönkretette másfél éves szervezőmunkánkat. Hogy ez még sem következett be, az a kitartó házigazdáknak és a fanatikus tagjainknak volt köszönhető. Sajnos mégsem tudott eljönni valamennyi jelentkező, mivel voltak országok, ahol lezárták a határokat. Ezek főleg ázsiai és dél-amerikai országok voltak. Természetesen voltak, akik féltek a fertőzés veszélyétől, ezért lemondtak a részvételtől. Még két héttel a kongresszus kezdése előtt sem voltunk biztosak abban, hogy ilyen helyzetben érdemes-e megtartanunk összeövetelünket. Végül a mexikóiak kemény ragaszkodása a már teljesen megszervezett eseményhez, valamint a megvásárolt repülőjegyek árának vissza nem térítése döntött. Lesz kongresszus!

Én, mint a Szövetség elnöke és Horváth István titkár jóval korábban érkeztünk a helyszínre, hogy a szervezésben segíteni tudjunk. Johannes Fuchs vezetőségi tag is csatlakozott hozzánk segíteni. Jelen esetben volt is mit, hiszen az eredetileg 22 országból érkező közel 200 résztvevőre szerkesztett öt napos eseményt 9

ország alig 60 résztvevőjére kellett átkérnünk. A házigazdák szívüket-lelküket kitették, hogy a lelkes kis csapat jól érezze magát, és az előzményeket, megváltozott helyzetet feledtessék. Az influenzából semmit sem láttunk, és szerencsére nem is találkoztunk semmilyen vírussal, csak a cimbalomkultúrával megfertőzött, lelkes mexikói közönséggel, akik óriási érdeklődéssel, több ezres létszámmal követték a kongresszus és egyben fesztivál eseményeit. A tv és rádió által közvetített nyitókoncert és minden egyes programunk után többen és többen jöttek el megismerni hangszerünket. Mint minden kongresszusnak, ennek is nagy volt a jelentősége a cimbalomszakma fejlődésének szempontjából. Most hallhattuk először mexikói zeneszerzők salterióra írott műveit, találkozhattunk salterión játszó diákokkal, akik nagy érdeklődéssel ismerkedtek a rokon hangszerekkel, közelről megismerhettük a mexikói cimbalom technikáját, irodalmát, oktatását. A mexikói közönség pedig sok információt kapott a világ cimbalmos irodalmából, a cimbalomcsalád hangszereiről. Megfertőztük a hallgatóságot - zenészeket és laikusokat - a cimbalom kultúrájával.



A kongresszus szervezői Alejandra Barrientos és Hector Larios

A tizenegyedik kongresszus Magyarországon, Budapesten került megrendezésre 2011. október 5. és 8. között. A jubileumi kongresszus fő témája a Szövetség 20 éves munkája eredményének bemutatása, a hangszer kultúrájának integrációja volt. Az akkor négy világrész 32 országából több mint ezer tagot számláló Cimbalom Világszövetség tagjai közül 20 országából érkeztek aktív résztvevők, akik bemutatták hazájuk cimbalom kultúráját. Az országok a következők voltak: Anglia, Amerikai Egyesült Államok, Ausztria, Ausztrália, Burját Köztársaság (Orosz Föderáció), Csehország, Hollandia, Irán, Izrael, Japán, Kína, Magyarország, Moldávia, Németország, Svájc, Szlovákia, Szingapúr, Tajvan R.O.C., Törökország és Ukrajna. Többen nem tudtak eljönni vízum-, gazdasági problémák miatt, vagy elfoglaltságuk miatt. A résztvevőkhöz csatlakoztak még magyar zenészek, akik besegítettek a színvonalas koncertekbe. Ilyen nagy létszámú cimbalmos program Magyarországon addig még nem volt és azóta sem. A kongresszus helyszíne a 17. kerületi Vigyázó Sándor Művelődési Központ volt.



Együtt zenélés

A **tizenkettedik** kongresszus Tajvanban, Taipeiben 2013. október 9. és 13-a között zajlott, melynek a Tajvani Yangqin Szövetség volt a házigazdája. Európa, Ázsia, Amerika országaiból közel 300 résztvevő vett részt a négy napos konferencián. Természetesen a legtöbben ázsiai országokból érkeztek. A kongresszus fő témája a cimbalom irodalma és a hangszer technikai játékmódja volt. Megismerhettük Tajvan oktatási rendszerét és klasszikus zeneirodalmát, Thaiföld cimbalmanak (kim) fejlődését, Hong Kong kortárs szerzeményeit, a kínai cimbalomok (yangqin) technikai játékmódját, Korea cimbalmanak (yanggeum) történetét, jelenlegi helyzetét. Ez utóbbi azért volt fontos, mert Korea képviselője először vett részt a CWA kongresszusán, és mint új tag először mutatta be Korea cimbalom kultúráját. A népzene-től a modern pop-rock zenéig minden zenei stílus jelen volt. A fiatalság igen nagy kedvet kapott e hangszer jelenkori divatos zenéjébe való beépítésébe. Ezt a koncerteken is tapasztalhattuk. A kongresszus záróeseménye, mint mindig, a közös zenélés volt. A koncertet követően pedig tovább folytatták a résztvevők a vidám zenélést, sőt a különböző országok táncait is



megtanulhattuk. A programokat Magyarország tajvani képviselője, Székely Levente és felesége is megtisztelte.

Búcsúparti

A tizenharmadik kongresszus helyszíne Malvernben, Angliában volt 2015. Október 26 és 29 között. A kongresszusnak 23 országából volt résztvevője. Itt is voltak olyanok, akik nem tudtak eljönni vízum-, gazdasági-, egészségi problémák, vagy elfoglaltságuk miatt. Az angol szervező bizottság Sally Whytehead vezetésével a kongresszus előtti időszakban számos programot szervezett a kongresszus népszerűsítésére. Mivel a dulcimer elnevezés alatt nem csak a verővel megszólaltatott hangszereket tartják számon Angliában, Amerikában és Ausztráliában, hanem pengetős változatokat is, mint például a mountain dulcimer, vagy az autoharp, melyet jómagam is kipróbáltam, nagyon sok információt tudhattam meg ezekről a rokon hangszerekről. A kongresszus nyitóeseményén Malvern polgármestere, Julian l'Anson köszöntötte a 23 országból érkezőket. A kongresszus programjai hasonlóan az előzőkéhez koncertekből, előadásokból és kiállításból állt. Fő témája pedig a hangszer népzenei használata, az improvizálás és a népi hangszertípusok bemutatása volt. A kiállítás kibővült a hangszerek, kották, képek, hangzóanyagok mellett az egyes országok népi kultúrájának bemutatásával, mellyel népviseleteket, népi képzőművészeti alkotásokat ismerhettünk meg, sőt vásárolhattunk is. Külön élményt jelentett, hogy Malvern 15. században épült templomának egyik üvegablakán cimbalom ábrázolást láthattunk, mely 1501-ben készült.



Kongresszusi résztvevők

A tizennegyedik kongresszus helyszíne Besztercebánya (Banska Bystrica), Szlovákia volt. Az eseményt a fiatalokból álló Szlovák Cimbalom Szövetség szervezte 2017. szeptember 20 és 24-e között elnökük, Mgr. Art Martin Budinsky, ArtD. vezetésével. A helyszínt a Hotel Lux első emeleti kongresszusi terméi biztosították. Európa, Ázsia, Amerika huszonegy országából érkeztek résztvevők. Mivel a Szlovák Szövetség a kongresszussal egy időben szervezte a szlovákiai zeneiskolák cimbalom tanszakának versenyét, nagyon sok gyermek és fiatal látogatta a kongresszus programjait. A kongresszus nyitó ünnepsége a Besztercebányai Operaházban volt. A 20. évét ünneplő Besztercebányai Művészeti Akadémia rektora, prof. PaedDr. MgA. et Mgr. Vojtech Didi mondta az ünnepi köszöntőt, majd az Akadémia legmagasabb kitüntetését, az Arany Medált ezen az ünnepi megnyitón adta át nekem az Akadémián eltöltött 20 éves munkámért. A kongresszus fő témája a hangszerek fejlődése, különböző hangolási rendszerek bemutatása és a multikulturális zenei műfajok interpretálása volt. A kiállításon a régi hangszereken kívül az európai modern cimbalmok játszottak nagy szerepet. Magyar, cseh, svájci és szlovák cimbalomkészítők legújabb termékeit láthattuk és próbálhattuk

ki. A kongresszuson megemlékeztünk az abban az évben elhunyt egyik alapító tagunkról, prof. Xiang Zuhuáról, aki sok éven keresztül a Cimbalom Világszövetség elnök helyettese volt.



Zárókoncert

A tizenötödik kongresszus helyszíne Hefei, Kína volt. A kongresszus a Pekingi Kínai Zeneakadémia és Hefei város kulturális bizottságának szervezésével valósult meg 2019. október 26 és 31 között. A szervezőbizottság elnöke Li Lingling, a Pekingi Kínai Zeneakadémia professzora, a Cimbalom Világszövetség elnökhelyettese volt. A szervezés lebonyolításában a professzor asszonynak tanítványai és kollégái is segítettek. Erre szükség is volt, mert majdnem 800-an vettek részt ezen a nagyszabású eseményen 17 országból. A résztvevők többsége Ázsiából és Kína városaiból érkezett. Még Ausztráliából is egy kínai delegáció jött. Kína megmutatta mennyire támogatja a kultúrát és a tudományos fejlődést még ilyen számukra kis területen is, mint a cimbalom kultúrája. Hefei Anhui tartomány székhelye és legnagyobb városa, 8 millió lakossal. A tartomány politikai, gazdasági és kulturális központja. A város legnagyobb kulturális centrumában zajlottak a kongresszus eseményei: koncertek, előadások, kiállítás. A kongresszus nyitó- és záróeseményének a 2500 férőhelyes színházterem, a koncerteknek az 1200 férőhelyes koncertterem, az előadásoknak a 800 férőhelyes technikailag mindennel felszerelt előadóterem, a kiállításnak a hatalmas előcsarnok adott helyet. Szálláshelyet a nagy létszám miatt több hotel biztosított. A külföldi vendégek a Hongruik Junling Grand Hotelben voltak elszállásolva. A vendéglátók nagy súlyt fektettek, hogy a külföldi résztvevők jól érezzék magukat és mindennel meg legyenek elégedve. Kína valamennyi jelentős városának iskolája bemutatkozott a kongresszuson. Műsoruk zenei stílusának skálája igen széles volt a népzene-től a klasszikus zenén keresztül a jazz és rock zene is jelen volt. Tanárok tanítványaikkal közösen is zenéltek. Nagyon jó volt látni, ahogy a gyerekek élvezettel játszanak hangszerükön. A nyitó ünnepségen, mely a kulturális központ színháztermében teltházzal zajlott a Kínai Kulturális Minisztérium képviselője, Hefei város polgármestere, a szervező Pekingi Kínai Zeneakadémia elnöke és én, mint a Cimbalom Világszövetség elnöke mondtunk köszöntő beszédet. A kongresszus fő témája volt a kínai cimbalomkultúra és a gyerekek számára hangszerlehetőség bemutatása, valamint a cimbalom zenekari és kamarazenekari szerepe. A kiállításon Kína 17 hangszergyára közül a három

legnagyobb hozta el termékeit, a Pekingi, a Shantou-i és a Hebei-i hangszergyár. A hangszerek mellett hangszerkellékek, kották, hangzóanyagok, a fellépő művészek, vezető tanárok képei hatalmas posztereken voltak láthatók. Zeneszótól volt hangos három napon keresztül az előtér, ahol tanárok és diákok egyaránt kipróbálták a kiállított hangszereket.



A kongresszus résztvevői

A tizenhatodik kongresszusunkat 2021-ben Csehországban tartottunk volna, de el kellett halasztanunk a világjárvány miatt. Emiatt fennállásunk 30. évfordulójának közös megünneplésére 2022-ben került sor Valašske Meziříčiben a Cseh Cimbalom Szövetség szervezésével, Ružena Decka elnökségi tagunk vezetésével. A kongresszusi programok Valašske Meziříči kastélyépületében zajlottak 2022. október 26-a és 30-a között 18 ország résztvevőivel. Ennek a kongresszusnak a szervezése sem volt egyszerű, hiszen az év februárjában tört ki Ukrajnában a háború és nem tudtuk, hogyan alakul majd a helyzet. Végül sikerült a szervezés annak ellenére, hogy több országból nem tudtak jönni résztvevők. Kínából sem tudtak eljönni a kongresszusra az akkor még tartó szigorú COVID törvény miatt, de küldtek videó klipet, amivel képviseltették magukat az eseményen. Minden programunk teltházas volt és a házigazda ország, ezen belül is Valašske Meziříči városa arról tett bizonyosságot, hogy náluk milyen fontos a cimbalom kultúra.



Kongresszusi résztvevők

A **17. kongresszus** helyszínét a Cimbalom Világszövetség 16. kongresszusán Valasske Meziriciben, Csehországban szavazta meg a taggyűlés. Eunhwa Yun a Koreai Yanggeum Szövetség elnöke ajánlotta fel, hogy szövetségük megszervezi a kongresszust Szöulban, Dél-Koreában. Mindenki nagy izgalommal várta az új helyszínen történő találkozást, mivel Koreában még nem volt kongresszusunk. Sajnos, akkor még nem tudtuk, hogy az ukrán-orosz háború ilyen sokáig fog tartani és közben még Izrael és Irán között is hadiállapotok kezdődtek. Még alig ocsúdtunk fel a pandémia által okozott pénzügyi problémákból, máris belezuhantunk egy újabb pénzügyi válságba a háborús helyzet miatt. A háborúk kimenetelének bizonytalansága nem volt kedvező hatással a tagság részvétele számára. Sokan féltek jelentkezni a bizonytalan helyzet miatt a kongresszusra és még többen anyagi problémák miatt voltak kénytelenek elállni a részvételtől. Ezek miatt a problémák miatt nagyon nehéz volt a szervezés, mert nem lehetett tudni hányan jönnek és hány országból. Az utolsó pillanatban persze kialakult a résztvevők száma és a program is. A kongresszus 2024 november 3-tól 8-ig tartott 14 ország képviselőjével. A kongresszusi program legfőbb témája a régi zenék újszerű feldolgozása, a populáris és elektronikus zene megszólaltatása hangszerünkön. A hangszer rock zenében történő felhasználása vonzza a fiatalok, hogy tanuljanak e hangszeren és egyre többen válnak e hangszer művelőivé. A fiatalok körében a legnépszerűbb előadások az elektronikát használó programok voltak.



Nyitókoncert a kongresszuson

A kongresszusok legfontosabb eseménye a Cimbalom Világszövetség közgyűlése, melyen a vezetőség beszámol az előző kongresszus óta történt eseményekről, a Szövetség pénzügyi helyzetéről, döntés születik szervezeti kérdésekben, a következő kongresszusig tervezett programokról, a következő kongresszus helyszínéről, időpontjáról. Összegezve a kongresszusok eredményeit mindenképpen növekedés mutatkozik a részvétel és a látogatottság létszámában. A találkozók nem csak a hangszer népszerűsítésére adnak alkalmat. Elsősorban a szakma fejlődésében, az oktatás és előadás színvonalának emelésében, az információk átadásában fontosak. Barátságok, ismeretségek szövődnek, és a helyszíneken hajnalig tartó közös zenélés alkalmával megismerhetjük a különböző nemzetek zenéjét, táncait, melyben a fiatal résztvevők most már egyre inkább vezető szerepet játszanak. Akik részt vettek a kongresszuson, és akik vették a fáradságot, hogy ellátogassanak a programokra, felejthetetlen élményt és széleskörű információt kaptak a cimbalom világáról.

Nincs több ilyen nagy volumenű cimbalmos program a világon annak ellenére, hogy kongresszusunk mintájára egyre több ország szervez fesztiválokat, nemzetközi cimbalmos eseményeket. Valamennyi programunkat videó felvétellel és fényképek készítésével megörökítettük.

A kongresszusok közötti időszakban szövetségünk zenei centrumként funkcionál, sokszor fordulnak hozzánk kívülállók is információkért, tanácsokért, segítségért. Számtalan esetben adtunk információt hangszerek, verők, kották beszerzésével kapcsolatban, vagy tanácsot adtunk tanulási kérdésekben. A cimbalomról írt diplomamunkákhoz kért információkat küldtünk olyanoknak is, akik nem tagjai a szövetségnek. Kérésre koncertekhez, fesztiválokhoz ajánljuk tagjainkat. Ezek a tevékenységek folyamatosak. A feladatok kiegészültek nemzetközi koncertek, diák cserekoncertek szervezésével, kurzusok létrehozásával, kották, könyvek kiadásával. Működésünkről tájékoztatjuk tagjainkat az angolul kétszer egy évben megjelenő „CWA News” hírlapunkban. A szövetség újságja a beszámolón kívül a tagok által küldött híreket és információkat is tartalmazza. Ezen kívül információk találhatók www.cimbalom.org weboldalunkon, valamint a Facebookon is. A koncertjeink pedig megtekinthetők a Cimbalom World Association youtube csatornáján is.

A hangszer popularizálása érdekében elengedhetetlen feladat koncertek, programok szervezése. Mivel az anyagi háttér hiánya itt mutatkozott meg a legjobban, nem sikerült annyi programot szervezni, mint ahogy azt terveztük. Ennek ellenére elmondhatjuk, hogy a körülményekhez képest szép számú nemzetközi és nemzeti program került megrendezésre. A CWA központja által szervezett programokhoz támogatást kerestünk. Mivel a Szövetség a magyar jogszabályok szerint lett bejegyezve, Magyar Állami Intézményektől tudtunk támogatást kérni, illetve néhány esetben a Magyarországon működő külképviseletek kulturális intézményeitől. Emiatt a legtöbb nemzetközi program Magyarországon valósult meg. Néhány esetben támogatást kaptak a Szövetség magyar tagjai más országokban való közreműködéshez. A Magyarországon megrendezett nemzetközi programokra a Szövetség tagjai közül meghívott külföldi vendégművészeket is szponzorált a Magyar Állam, vagy néhány esetben a külképviseletek. A pályázatok írása folyamatos, de sajnos nem minden pályázat kapott pozitív elbírálást. Emiatt csak azok a programok valósulhattak meg, melyekhez támogatást tudtunk szerezni. Támogatóink voltak:

Magyar Zeneművészek Szakszervezete, Magyar Nemzeti Kulturális Alap, Magyar Emberi Erőforrások Minisztériuma, Magyar Nemzeti Civil Alap, Magyar Művészeti Akadémia, Budapest 17. ker. Rákospalota Önkormányzata, Magyarországi kulturális intézmények, Budapesti Szlovák Intézet, Cseh Centrum, Pro Helvetia, Török Nagykövetség, Magyarországon működő nemzeti önkormányzatok (Szlovák Önkormányzat, Lengyel Önkormányzat, Görög Önkormányzat, Örmény Önkormányzat).

Működésünk gyakorlati lényege három funkcióra épül:

Szolgáltatást nyújtó, mert információkat ad, programokat szervez.

Érdekképviselői, mert a cimbalmos szakmákban dolgozók érdekeit képviseli nemzetközi szinten.

Önsegítő, vagy kölcsönösen segítséget nyújtó, mert a cimbalommal kapcsolatos problémákban segítséget nyújtunk egymásnak, de kívülállók számára is.

A cimbalom helyzete a Cimbalom Világszövetség létezése előtt országonként eltért és elszigetelt volt, nemzetközileg periférikusan kezelték. A szövetség működése óta sokat változott a helyzet. Azzal, hogy megismertük a cimbalom történetét, megtudtuk hovatarozását, kinyílt a cimbalmosok előtt a világ, a zenetudományak új adatokkal szolgált, a zenepedagógiának új alapokat teremtett, a zenekereskedelemnek újdonságokat szolgáltatott, a közönségnek pedig kuriózumot nyújtott. Felpezsdült az élet a cimbalmosok világában. Ami a legfontosabb volt: megismertük más országok cimbalmos kultúráját, előadási technikáit. Az információk terjesztésének hatására megnőtt az érdeklődés a cimbalmos kották és hangzóanyagok megjelentetése terén. A hangszer történetének publikációs hiánya diákokat és tanárokat ösztönzött, hogy diploma dolgozatukhoz, ismeretterjesztő munkáikhoz a cimbalom történetének, oktatásának témaköréből válasszanak. Megett az érdeklődés a cimbalom játék elsajátítására is. Azokon a helyeken, ahol cimbalom tanszakokat akartak megszüntetni (Kassán, Pozsonyban, Brnóban), a kultúra vezetői megváltoztatták döntésüket és újból feléledt a tanszak. A már meglévő tanszakok kibővültek, újak születtek. Például Svájcban és Ausztriában a privát oktatás mellett megjelent az intézményesített oktatás és a tanárok száma oly mértékben gyarapodott, hogy szövetséget tudtak létrehozni.

A felsőoktatásban is jelentős változás történt:

Linzben a Bruckner Konzervatóriumban tanszakot nyitottak a hackbrett számára. Klagenfurtban, Grazban szintén részt vehetnek a hackbrett játékosok a felsőoktatásban. Besztercebányán, a Művészeti Akadémián egyetemi szinten lehet művészi diplomát szerezni cimbalomból és doktori diploma szerzésére is van lehetőség. Minszkben, Kisinyovban és Kínában a zeneakadémiákon, ahol eddig népihangszeres képzés folyt, most klasszikus zenét is oktatnak. A Müncheni Richard Strauss Konzervatóriumban jelentősen megett a hackbretten tanuló diákok száma.

Olyan országokban, ahol eddig nem folyt cimbalomoktatás, bevezették valamilyen formában a tanulási lehetőségeket. Például Angliában, Ausztráliában, az Amerikai Egyesült Államokban és még több más államban workshopok, nyári táborok, kurzusok keretében lehet elsajátítani és tovább fejleszteni a cimbalomjáték tudományát, ahova most már van lehetőség és választék arra, hogy más országokból is hívjanak oktatókat. A tanulni vágyók nem csak saját hazájuk oktatási kínálatából válogathatnak, hanem más országokéból is. Az intézményen kívüli tanulási lehetőségek Európában is elszaporodtak. A zenei táborok, kurzusok pótolják a felnőttoktatás hiányosságát a cimbalom terén. Az oktatás kiszélesedése a játékmód színvonalának emelkedését idézte elő. A különböző előadói technikák és oktatási módszerek megismerésének lehetőségei egy egységes színvonalas nemzetközi oktatási rendszer kialakulását teszi lehetővé.

Az előadók fellépési lehetősége úgyszintén kibővült, mert megett a cimbalmos koncertek, fesztiválok száma. A jószerevel csak kocsmákból, éttermekből ismert hangszer ma már a pódiumok világában is otthonosan mozog. Olyan országokban is szerveznek a CWA hatására nemzeti és nemzetközi cimbalmos fesztiválokat, ahol idáig még nem volt. A koncertek, fesztiválok, TV műsorok megnövelték a hallgatóság táborát.

A cimbalom irodalma is kibővült. Egyrészt, mert olyan zeneműveket ismertünk meg, amiről idáig még nem volt tudomásunk, másrészt pedig a népszerűsítés hatására egyre több zeneszerzőt inspirál a dinamikában és

technikában dúsgazdag archaikus hangzású zeneszerszám. Nemcsak egy hangszertípusra születnek ma már művek, hanem olyan darabokat is írnak, melyek valamennyi cimbalomfajtán játszhatók, vagy átranzponálhatók. Szövetségünk kották kiadásával is növelte a hangszer irodalmát. A megismert műveket játsszák és oktatják világszerte. Könyvek és hangzó anyagok megjelentetésével pedig a hangszer megismerését próbáljuk növelni.

A Cimbalom Világszövetség tevékenysége többeket inspirált hasonló szervezetek létesítésére a különböző országokban. Ezek a nemzeti szervezetek a CWA ötleteinek mintájára szerveznek hasonló programokat, koncerteket, fesztiválokat, konferenciákat. A CWA tevékenysége a cimbalom fejlesztésében és gyártásában is változásokat sugallt. Mivel a Szövetségünknek hangszerkészítő tagjai is vannak, a kongresszusok alkalmával lehetőségük nyílt a tapasztalatcserére, egymás munkájának megismerésére. Ezek, és a játékszínvonal emelkedése váltotta ki a hangszerek modernizálását, fejlesztését.

Mindezeket összegezve el lehet mondani, hogy a CWA működésének hatására nagyarányú szakmai fejlődés ment végbe, melynek előnyeit nemcsak a szervezet tagjai élvezik, hanem a kívülállók is. Az externális hatások alapján bárki hozzájuthat a CWA működése révén keletkezett kulturális javakhoz.

A Cimbalom Világszövetség elmúlt 35 éve alatt sok mindent tett a cimbalom kultúra terjesztéséért, fejlesztésért, nemzetközi elismertségéért. Célját, amit kitűzött, elérte, most már az elért eredmények megtartása és fejlesztése a további fontos feladat. Hogyan fog ez történni, az most a fiatalokon múlik. Az ifjabb generáció feladata, hogy eredményeinket meg tudja tartani, és azokat tovább fejlesztve újabb célokat tudjanak elérni. A célok meghatározásában és elérésének kivitelezésében is csak az ifjabb nemzedékre számíthatunk. Mi utat mutattunk nekik, és hogy ők ezen az úton fognak-e tovább haladni, azt majd csak a jövő dönti el. Szerencsére sok fiatal tagunk van, akik követhették munkánkat, láthatták és tapasztalhatták az összefogásban rejlő erőt. Nekik már könnyebb feladatuk lesz, mert már egy megkezdett utat kell folytatniuk. Azonban ez sem könnyű, mert az út, amin járunk göröngyös, sok buktatója van, amin át kell jutnunk. Új szituációk, technikai lehetőségek adnak majd újabb feladatokat. Már ez alatt a 35 év alatt is sok minden megváltoztatta az igényeket, lehetőségeket. Gondoljunk csak arra, honnan indultunk. Nem volt még szinte telefon sem és most már az internet világában mások a kihívások, mások az elvárások, megváltozott a zenei ízlés, óriásit fejlődtek a hangszerek és a technikai feltételek, felgyorsult az élet. Hogyan és merre fog ez még fejlődni, egyáltalán lehet-e még a hangszereket és a technikai megoldásokat tovább fejleszteni, azt senki sem tudja. A fontos, hogy ne vesszenek el kulturális értékeink, ne hagyjuk, hogy hangszerünk a feledésbe merüljön egy országban sem, de főleg hazánkban, ahol a magyar típusú cimbalmot a hungarikumok között tartják számon! Bízom benne, hogy az eddig elért eredményeink nem vesznek kárba és folytatása lesz.

A CWA jelenlegi logója:

